

Határozatok Tára

T-607/15. sz. ügy

**Yieh United Steel Corp.
kontra
Európai Bizottság**

A Törvényszék (második tanács) 2019. december 3-i ítélete

„Dömping – Kínából és Tajvanról származó, rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek behozatala – Végleges dömpingellenes vám – (EU) 2015/1429 végrehajtási rendelet – Az 1225/2009/EK rendelet 2. cikkének (3) és (5) bekezdése (amelynek helyébe az (EU) 2016/1036 rendelet 2. cikkének (3) és (5) bekezdése lépett) – Az 1225/2009 rendelet 2. cikkének (1) és (2) bekezdése (amelynek helyébe a 2016/1036 rendelet 2. cikkének (1) és (2) bekezdése lépett) – A rendes érték kiszámítása – A termelési költség kiszámítása – Az exportáló ország hazai piacán felhasználásra szánt hasonló termék értékesítései”

1. *Közös kereskedelempolitika – A dömpingmagatartásokkal szembeni védekezés – Dömpingkülönbözlet – A rendes érték meghatározása – A szokásos kereskedelmi forgalomban alkalmazott ár – A szokásos kereskedelmi forgalom fogalma (1225/2009 tanácsi rendelet, 2. cikk)*

(lásd: 52–55., 58., 59., 79., 125. pont)

2. *Közös kereskedelempolitika – A dömpingmagatartásokkal szembeni védekezés – Dömpingkülönbözlet – A rendes érték meghatározása – A számtanilag képzett érték alkalmazása – Az előállítási költségek könyvelés alapján való kiszámítása – Eltérés – A termék e könyvelésben nem megfelelően tükrözött, a vizsgálat tárgyát képező előállítási és értékesítési költségei – Az intézményekre háruló bizonyítási teher – Bírósági felülvizsgálat – Terjedelem (1225/2009 tanácsi rendelet, 2. cikk, (5) bekezdés)*

(lásd: 63–68. pont)

3. *Közös kereskedelempolitika – A dömpingmagatartásokkal szembeni védekezés – A vizsgálat lefolytatása – A Bizottság azon kötelezettsége, hogy ellenőrizze az érdekelt felek által szolgáltatott információk pontosságát – Korlátok – Az érdekelt felek önkéntes együttműködése (1225/2009 tanácsi rendelet, 6. cikk, (8) és (18) bekezdés)*

(lásd: 71–73., 77., 106–110. pont)

4. *Európai uniós jog – Értelmezés – Többnyelvű szövegek – Egységes értelmezés – A különböző nyelvi változatok közötti eltérések – A szóban forgó szabályozás általános rendszerének céljának figyelembevétele*
(1225/2009 tanácsi rendelet, 2. cikk, (2) bekezdés)

(lásd: 127–130. pont)

5. *Közös kereskedelempolitika – A dömpingmagatartásokkal szembeni védekezés – Dömpingkülönbözlet – A rendes érték meghatározása – A szokásos kereskedelmi forgalomban alkalmazott ár – Az exportáló ország hazai piacán felhasználásra szánt hasonló termék – Fogalom*
(1225/2009 tanácsi rendelet, 2. cikk, (2) bekezdés)

(lásd: 131–133., 135. pont)

Összefoglaló

A Törvényszék a 2019. december 3-i Yieh United Steel kontra Bizottság ítéletében (T-607/15) elutasította a Kínai Népköztársaságból és Tajvanról származó, rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló (EU) 2015/1429 végrehajtási rendelet¹ ellen a Yieh United Steel Corp. által előterjesztett megsemmisítés iránti kérelmet.

Ezen ügy eredetét a Bizottság által 2014-ben és 2015-ben folytatott azon dömpingellenes eljárás képezi, amelynek eredményeként az intézmény a megtámadott rendeletben 6,8% mértékű dömpingellenes vámot vetett ki a rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek behozatalára. A felperes Tajvanban székhellyel rendelkező társaság, amely az e dömpingellenes vámmal érintett termékek gyártására és forgalmazására irányuló tevékenységet folytat.

A felperes a Törvényszékhez fordult annak érdekében, hogy elérje a 2015/1429 végrehajtási rendeletnek az őt érintő részében történő megsemmisítését, hivatkozva többek között arra, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet² 2. cikkét. E rendelkezés (2) bekezdése értelmében a dömpingellenes vámmal érintett termékek „rendes értékét” rendes körülmények között az exportáló ország hazai piacán felhasználásra szánt hasonló termék értékesítései alapján kell meghatározni. Az említett cikk (1) bekezdése értelmében a dömpingellenes vámmal érintett termék rendes értéke rendes körülmények között a független vevők által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapul.

E tekintetben a felperes többek között azt vitatta, hogy a Bizottság a dömpingellenes vámmal érintett termék rendes értékének meghatározása során e termék előállítási költségeiből nem volt hajlandó levonni az újrahasznosított fémhulladék értékét. Ezenkívül a Bizottság tévedett akkor is, amikor nem volt hajlandó figyelembe venni a felperes által az exportáló országban az egyik független megrendelője – amely az érintett termék forgalmazója is volt – részére teljesített bizonyos olyan értékesítéseket, amelyek a felperes szerint belső eladásoknak minősültek, mivel a felperes azokat nem exportra szánta, illetve nem tudott arról, hogy mi volt azok végső rendeltetési

¹ A Kínai Népköztársaságból és Tajvanról származó, rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2015. augusztus 26-i (EU) 2015/1429 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2015. L 224., 10. o.).

² Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o.; helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o.; HL 2016. L 44., 20. o.).

helye. A Bizottság ezzel szemben megtagadta, hogy az érintett termék rendes értékének meghatározása szempontjából figyelembe vegye az említett értékesítéseket, mivel a vizsgálat alapján olyan objektív bizonyítékok léteztek, amelyek szerint az említett értékesítések valójában exportra történő értékesítések voltak, amelyek közül néhány ezenkívül exportengedményi rendszer tárgyát is képezte.

A Törvényszék először is megállapította, hogy a Bizottság jogosult volt elutasítani az újrahasznosított fémhulladék értékének a dömpingellenes vámmal érintett termék termelési költségeiből történő levonása iránti kérelmet, mivel nem tudta pontosan ellenőrizni, hogy az érintett termék előállításával és értékesítésével összefüggő kiadásokat észszerűen tükrözték-e a felperes számviteli nyilvántartásai.

Azon kérelmet illetően, hogy vegyék figyelembe a rozsdamentes acélból készült, hidegen síkhengerelt termékeknek az exportáló országban, független megrendelő részére történő értékesítéseit, a Törvényszék először is kiemelte, hogy még ha eltérések is állnak fenn a dömpingellenes alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésének különböző nyelvi változatai között, az említett nyelvi változatok nagy része az érintett termék rendeltetési helyére utal, anélkül hogy hivatkozna arra, hogy az értékesítés időpontjában mi volt a gyártónak az említett rendeltetési hellyel kapcsolatos szándéka.

A Törvényszék továbbá egyrészt hangsúlyozta, hogy a GATT dömpingellenes megállapodás³ 2.1. cikkének három hivatalos nyelvi változata közül az angol a „destined for consumption”, a francia a „destiné à la consommation”, a spanyol pedig a „destinado al consumo” kifejezést használja, másrészt pedig emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet rendelkezéseit, amennyire csak lehetséges, a dömpingellenes megállapodás vonatkozó rendelkezéseinek fényében kell értelmezni.

Azt az értelmezést, amely szerint nem szükséges feltárni az eladónak a szóban forgó termék végső rendeltetési helyével kapcsolatos „szándékát” vagy „konkrét tudomását”, ezenkívül megerősíti a dömpingellenes alaprendelet 2. cikkének kontextusára vonatkozóan a Törvényszék által levezett elemzés.

Ezt az értelmezést alátámasztja a dömpingellenes vizsgálat célja is, amely objektív bizonyítási eszközök felkutatására irányul. E kontextusban az, ha az exportált termékek értékesítéseinek a rendes érték meghatározásából történő kizárását annak bizonyításától tennék függővé, hogy az eladó részéről szándék állt fenn az érintett termék végső rendeltetési helyét illetően, a Törvényszék szerint arra vezetne, hogy a rendes érték meghatározása szempontjából az exportált termékek olyan árait is figyelembe lehetne venni, amelyek torzíthatják és veszélyeztethetik az említett rendes érték helyes meghatározását.

A Törvényszék végül pontosította, hogy az említett értelmezés az előreláthatósági és jogbiztonsági elvvel is összeegyeztethető, míg az eladó szándékán vagy konkrét tudomásán alapuló kritérium alkalmazása az exportált termékek vételárának a rendes érték meghatározása szempontjából történő figyelembevételét olyan szubjektív elemtől tenné függővé, amelynek kapcsán megkockáztatható, hogy annak bizonyítása a gyakorlatban esetlegesnek, sőt lehetetlennek bizonyulna.

³ A Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó egyezmény (HL 1994. L 336., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 82. o.) 1. A. mellékletében szereplő, az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás (HL 1994. L 336., 103. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 189. o.).

Így a Törvényszék megállapította, hogy a felperes a jelen ügyben nem bizonyította, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta volna a jogot, vagy nyilvánvalóan tévesen értékelte volna a tényeket, amikor a dömpingellenes eljárással érintett termék rendes értékének meghatározása szempontjából nem volt hajlandó figyelembe venni a felperes által a független megrendelője részére teljesített értékesítéseket.